

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Έτος Β. Αριθ. 30 || Διευθυντής: Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ || Δευτέρα 17 Νοεμβρίου 1924

ΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ο «έν τῷ μέσω τῆς νύκτος» ἐπανελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα Βενιζέλος, κληθεὶς ὡς ρυθμιστὴς παρὰ τοῦ ἐκ διαφόρων ἀποχωρήσεως Κόμματος τοῦ καὶ ἐνίων Ἀντιβενιζελικῶν, διαβλεπόντων τούτων εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ, πολὺ ἐσφαλμένως ὅμως, κάποιαν δύναμιν, κάποιον γόητρον, κάποιαν καλὴν θέλησιν, καὶ ἐπὶ τέλους καὶ κάποιαν μετάνοιαν, δι' ὅσῃ καὶ ἐπροξένῃ οὗτος μέχρι τῆς ἐπαύριον τῶν ἐκλογῶν τῆς 16 Δεκεμβρίου, ἀλλ' ὁ ὁποῖος ἄλλῳ ὡς δὲν ἦτο, οὐδὲ εἶναι παρὰ μία πολιτικὴ ἀνωμαλία, ἐφυγεν «έν τῷ μέσω τῆς ἡμέρας» τῆς 6 τρέχοντος μηνός, χωρὶς νὰ θελήσῃ νὰ ρυθμίσῃ τίποτε, ἢ νὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ ρυθμίσῃ. Εὐρῆκε μίαν σχετικῶς ἀνώμαλον κατὰ στασιν καὶ τὴν προήγαγε διὰ τῶν βενιζελικῶν τοῦ μεθόδων εἰς ἀνωμαλωτέραν. Οἱ Στρατιωτικοὶ ἐσήκωσαν θρασύτεραν τὴν θρασεῖάν των κεφαλῇ, καὶ ἀνέλαβον τὴν Ἀρχὴν εἰς χεῖράς των, κηρύσσοντες τὴν στρατοκρατικὴν τῶν Δημοκρατιῶν ἀπὸ τῆς αἰθούσης τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Τὸ Δημόσιον χρέος ἀνῆλθεν τριάντα δυσσεκατομύρια. Ὁ Δημόσιος προϋπολογισμὸς με φοβερόν ἑλλειμμα. Ὁ Στρατός μας διηρημένος, εἰς δύο ἀλληλομαχόμενα στρατόπεδα. Ὁ Στόλος μας τὸ ἴδιον. Τὸ ἔθνος ὁλόκληρον διηρημένον. Ἡ Διοίκησις ἐν ἀβεβαιότητι, τοῦτ' αὐτὸ ἐν διαλύσει. Οἱ ἐκφυγες πεινῶντες καὶ γυμνιτεύοντες, Ὁ μέγας φιλόδοξος Μοργκεντάου τηλεγραφεῖ πρὸς τὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν ἐκ Λονδίνου ὅτι τὸ Πρωσφυγικὸν Δάνειον, εἰς οὐδέποτε ἔσται ἡ σωτηρία ἐνός καὶ ἡμίσεως ἐκατομμυρίου προσφύγων καὶ ἡ σωτηρία ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος, ἐφύσιν ἢ Κυβερνήσεις δημοκρατικῶν πολιτευμάτων ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ τῆς, καθαιρέσασα νόμιμον καὶ συνταγματικὴν Βασιλείαν. Ὁ ῥηπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Κοινδύλης κηρύττει ὅτι θὰ ἐγκυβερνήσῃ ἡ Δημοκρατία, χωρὶς νὰ διαθέσῃ περὶ τοῦ τρόπου καὶ τῶν μεθόδων τῆς ἐνεργείας τοῦ δυστυχισμένου Δημοψηφισματος, καὶ τὴν συγχευμένην ἐν ὅλῳ τῷ ἔθνεϊ κακὴν κατεστάσεως, ἀπ' ἧς κρούει ὁ κρούων ξεχωριστὰ λωμένης, μελετᾶται ἢ ὁδούσις τοῦ ῥηπουργοῦ Ἐννόμου Τάξεως, ὑπὸ ὑπολογὸν τῶν ἀναρροπῶν πάσης ἐννόμου τάξεως ἐν Ἑλλάδι, τὸν κ. Παγκαλόν, εἰδὸς Ἀρχηγὸν, τὸν τόσον συντελέσαντι καὶ πρωτοστατήσαντι εἰς τὴν διὰ τῆς μεθόδου τοῦ Ἐπικρατικοῦ Στρατοδικαίου δολοφονίαν τῶν πέντε μεγάλων Πολιτικῶν καὶ τοῦ μεγάλου Στρατηγοῦ τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος.

Αὐτὸ εἶναι τὸ Δημοκρατικὸν Πανόραμα τῆς ὁσμῆς τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὰς πονηράς, τὰς μαύρας αὐτὰς ἡμέρας, ἃς διερχόμεθα!

Καὶ, ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χέρι του! Ἀλλ' ἔως ὅπου ὁ Θεὸς θὰ ἐξυκολούθῃ νὰ μετέρχεται σικινδαλωδῶς τὸν φιλέλληνα;

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΑΣ

(Ἀντὶ χρονογραφήματος)

Οἱ μαθηταὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἐθνικοῦ Οἰκτροφείου, τοῦ τόσον εὐδοκίμως διευθυνομένου ὑπὸ τῆς Κας Ζώγας, παρέστησαν τὴν Ἠλέκτραν τοῦ Σοφοκλέους, εἰς ἣν προσεβλήθησαν ὁ Γεν. Διοικητὴς κ. Μ. Πεντάκης, ὁ Διοικητὴς τοῦ Ε' Σ. Στρατοῦ Ὑποστράτηγος κ. Ἀθ. Μάρκου ὁ Νοταρχεὺς κ. Β. Γιαννῆς, ὁ δὲ ἀνώτερος διδασκαλικὸς Κόσμος καὶ πολλοὶ περιορισμένως ἀριθμὸς τῆς κατ' ἡμῖν ἐλευθέρου Κοινωνίας. Εἰσέρχοντες εἰς ἐν τῷ Οἰκτροφείῳ τούτῳ αἰσθάνεται ἀμέσως τὴν διοικητικὴν ἰκανότητα τῆς Διευθυντρίας Κας Ζώγας. Τὰ πάντα ἐν στρατιωτικῇ τάξει τελεί. Οἱ μαθηταὶ, ἐνδεδυμένοι χακούχον στρατιωτικὴν στολὴν, χαιρετοῦν στρατιωτικῶς. Ἡ παιδαγωγία ἐσογραφίετο εἰς τὸ πρόσωπόν των, ἀμετακίνητος καὶ ἡ καθαριότης τοῦ Καταστήματος. Τὰ μέλη τοῦ δρώματος εἶσαν ὡς ἑξῆς διανεμημένα:

Ἠλέκτρα ὁ Σαφίλος, Ὁρέστης ὁ Τσακιδίδης, Χρυσόθεμις ὁ Ἀρχιμανδρίτης, Παιδαγωγὸς ὁ Νάσιος, Πυλάδης ὁ Βρετάνος, Αἰγισθος ὁ Κέσκιος, Κλυταιμνήστρα ὁ Ζήσης καὶ Θεραπεία ὁ Σκούρης. Τὰ δὲ μέλη τοῦ χοροῦ οἱ Ν. Στάριος καὶ Κορτζῆς, (κορυφαῖοι) Ζήκος, Παπαγεωργίου, Μπαλάλης, Βασιλάκης, Οἰκονόμου, Ἐμμανουήλ, καὶ Ἀντωνίου.

Οἱ δρώσαντες μαθηταὶ ἐπαῖξαν μετὰ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΔΙΑ

Μάρνα, μὲ κακοπάντηρες καὶ μ' ἔδωκες στοὺς κάμπους
Κι' ἐγὼ τὸ καμά δὲν βαστῶ νερὸ ζεστόδεν πίνω.
Θὰ παραδοθῇ τὰ νειὰτά μου, θὰ κτερινοφυλλιάσουν
Πὸ τὸ καμψαῖο τὸ νερὸ, τὴν κάψα τὴν μεγάλη
Ἐδῶ τραγῶνα δὲν λαλεῖ καὶ ὁ κοδικὸς δὲν τὸ λέγει
Οἱ κάμποι θρέφουν ἄλογα καὶ τὰ βουνὰ λεβάντες
Κι' οἱ κόρες παραζόνον νε καὶ φλωροκρινίζου.

μ' ἰσχυρὴ ἀνέξαρτος, φιλοτιμίας, ἰδίως ὁ ὁκοινομένης τὴν Ἠλέκτραν, ὅστις εἰς τὸ μεγαλειότερον καὶ τὸ δυσκολότερον μέρος μὴ βοηθούμενος ὅμως ἐπαρκῶς ἐπὶ τῆς φωνῆς του, διὰ καὶ ἐκφορῶν εἰς ἀπαντὰς τούτους τὰ ἐργάσια συγχρητῆριά μας.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὑπερόχου δράματος, ὁ μαθητὴς Ἀρχιμανδρίτης, ὁστις ὁμιλοῦντος ἐπαῖξεν ὡς τέλειος ἡθοῦς ἀκρίτης τὸν «πύθον» τοῦ Βαλαορίτη, κατορθώσας νὰ μῇ στήν ἡσχὴν τοῦ μεγάλου Ποιητοῦ μας, καὶ ὁ μικρὸς Βέλτιος Νικόλ. Γκάβριος τὸν λαμπρότατον μενολόγον. «Θὰ γείνω στρατιώτης» μὲ πολλὴν τέχνην, ἐκπαίδαντες ἀμφοτέρω τὴν συμπόθειαν τῶν παραστάτων.

Η ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

ΤΩΝ 6 ΜΕΓΑΛΩΝ
ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΩΝ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

«Ὅταν ὁ Κόσμος ὅλος ἐπληροφορήθῃ διὰ τῆς πολιτικοῦ ἄνδρος κατεδικασθῇ εἰς ἀιμωτικὸν θάνατον, καὶ ἐφονεύθῃ εἰς διάστημα ὀλίγων ὥρων, ἡκοῦσθη παντοχόθεν κραυγὴ ἀγανακτήσεως. Ἡ κραυγὴ αὕτη τῆς Ἐπαναστάσεως ὑπῆρξεν ἀπάνθρωπος καὶ κτηνώδης»

(Παγκόσμιος Ἐπιθεώρησις 15 Ἰανουαρίου 1923)

«Δὲν δύναται ν' ἀναγνώσῃ τις τὸ κατηγορητήριον κατὰ τῶν Ἑλλήνων ὑποταγῶν, χωρὶς νὰ φοβῇ καὶ διὰ τὴν ἀποκαταστάσιν αὐτῆς τῆς ἀκαταστάσεως. Σαφὴν βαίνει τὴν ἐντύπωσιν ὅτι αἱ δολοφονηθέντες Ἐπικρατοὶ εἶναι ἐξισταῖς τῶν μισῶν τῶν Κομμάτων. Τὰ γαλλικὰ φύλλα ἐδημοσίωσαν μόνον μίαν μερίδα τῆς ἀποκαταστάσεως. Τὰ γαλλικὰ ἐφημερίδια ὡς ἡ ἀποκαταστάσις τῶν Ἑλλήνων, βλέπει τὴν ἀκαταστάσιν ν' ἀναφανέσῃ τὰς ἀκαταστάσεις, μὲ ἀσέβεια ὁ Ἐπικρατικὴ ὑποκοινὴ ἀποκαταστάσις δολοφονίας τῆς Ἠλέκτρας ἡτο κακῆς αἰδέας καὶ αἱ πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας κατεδικασθῇ οἱ ἡμετέροισι φανὰς ὡς ὅτι αἱ κατηγοροῦνται, τὰς ὁποίας ἀπεχθύναν ἐναντίον των εἶναι ἀδύνατον καὶ μενόμενα, ἀμφιβόλου ἀποβλέπει, καὶ δυνάμει ν' ἀποδοθῇ εἰς πολλοὺς καὶ ὁμῶς τοῦ δυσχεροῦς αὐτοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὅμως τοῦ ἐθελώσαντος ὡς ἐνόχους ἐσχάτης προδοσίας! Ζῶμεν ἀληθῶς εἰς τὸν Κ' Αἰῶνα καὶ ἐν Εὐρώ-

πῇ»
«Ἐροϊκὸς Μπεντοῦ» (διάσημος Γάλλος συγγραφεὺς 30 Νοεμβρίου 1922.

«Ὁ Δημόσιος Γοῦναρης ἐδολοφονήθη, διότι ἦτο ἀντὶ τῆς Ἀντικαταστάσεως. Ἡ κατὰδικαστικὴ ἀπόφασις προσπαθεῖ νὰ ἐθέσῃ τοῦς Συμμίχους εἰς τὴν ἀγρίαν αὐτὴν ἐκδίκησιν. Οἱ ἐκτελεσθέντες Ὑπουργοὶ ἐκατηγορήθησαν ὅτι δὲν ἐλαβὼν ὅρα τὴν διακοίνωσιν τῶν Ἀντάμων τῆς 3 Δεκεμβρίου 1920. Οἱ Σύμμαχοι δὲν δύνανται εἰρῇ ν' ἀπορροῦσιν τὴν ἀλλήλη γῆν ταύτην μετὰ τῶν δημίων, ὡς ἐπίσης νὰ δεχθῶν τὰς αἰμοσταγεῖς χεῖρας τὰς ὁποίας πίνον οἱ Ἐπαναστάται πρὸς αὐτοὺς»
(«Φηγαφὸς» 30 Νοεμβρίου 1922 (Παρισινὴ μεγάλη ἐφημερίς)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΧΟΛΙΑ

Εἰς μερικὸς δρόμους ἔχεις τὸν Δημαρχεῖον νὰ βάλῃ ἀριστερὰς οἱ πόρτες καὶ τὰ μαγαζιά. Πολλοὶ ὅμως δρόμοι δὲν ἔχουν ἀνακατασκευασθῇ ἡ ἀκαταστάσις, ἡ ἀκαταστάσις τοῦ Ἀγρίου καὶ διατηροῦνται παλαιὰ ὀνόματα ἀπὸ πινάκων. Τὶ θὰ γίνῃ ἐν τῇ κ. Ἀθήνῃ, ὅταν θὰ μποῦν αἱ πόρτες; Ὅλα ἔχουμε γύρωμα εἰς τὴν ἀκαταστάσιν ὁδῶν.

Γιατί οἱ ὁ σὺνέστησαν καὶ αὐτοὶ οἱ ὁδοὶ;

Μετὰ τὴν ἐκδόσιν διωδῶν, σὲ τὸν δρόμον τῆς ἀπὸ Ἀθηνῶν, ὅπου εἶναι ἀκαταστάσις, τὴν ἐπομένην ἔτασαν τὰς ἀκαταστάσεις γύρω ὅτι, ἐπὶ τῇ ἀκαταστάσει ὁδοποιεῖται καθριόσθη καὶ ὁ μηχανισμὸς τοῦ Δήμου.

Τὰ καὶ ἀπὸ τὸ ὁδολόγι τῆς πόλεως ἐξῶ ἀπὸ τὸν Δημαρχεῖον, ἡ πόλις τὰ προεβλεβέν, πολλὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γινώσκονται, σὲν γῇ καὶ θὰ χρειασθῇ μέγιστη πόρτα νὰ ξεθαφτοῦν. Πολλὰ πῆραν τὸν κατήφορον ἀπὸ αὐτῶν. Δὲν τὰ σηκώνουν ἐπὶ τέλους ἀπὸ ἐκεῖ καὶ νὰ τὰ βάλουν, ἢ δὲν τὰ πωλοῦν, ἀπὸ ἀπὸ λίγα λίγα φεύγουν;

Τόποις «Η ΠΕΙΡΟΥ»

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ
ΠΕΜΠΤΗΝ—ΔΕΥΤΕΡΑΝ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Μας γράφουν εκ Βελτιστής:
«Τὴν παρελθούσαν Δευτέρα τῆς Τυρινῆς ὁ συγχωριανός μας Νασιέλλας Τσιανινίνας, μεταβαίνων εἰς Λεπτοκαθῆν με τέσσαρα ζῶα φορτωμένα ἀποσκευὰς ξενιτεμένων, ἐρχομένων, ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν, ἐνῷ διήρχοντο τὴν ἐπὶ τῇ Βελτιστινοῦ ποταμίου ξυλινῇ γέφυρᾳ τὴν λεγόμενην «Παλαιωρή» (ἐν τὴν ἤσαν ὁ Σίμος θὰ τῆς κολλοῦσε τὸ ὄνομά του) ἐσπασαν οἱ γρενιές καὶ ἔπεσαν εἰς τὸ ὀρμητικὸν ρεῦμα τοῦ ποταμοῦ καὶ παρεσύρθησαν, καὶ τὰ μὲν φορτία ἐπνίγησαν τὰ δὲ ζῶα διεσώθησαν, κολυμβῶντα, καθὼς καὶ ὁ παρασυρθεὶς Νασιέλλας, ὅστις εἰς ἀπόστασιν 300 μέτρων ἀπὸ τῆς πτώσεώς του, κατόρθωσε νὰ γρυπώθῃ ἀπὸ μίαν παρόχθια ἰατὰ καὶ νὰ σωθῇ μολωπιμένος, εἰς τὸν ἔναν πόδα. Ἐκτὸς ὅμως τῶν τεσσάρων ζώων καὶ τοῦ Νασιέλλας, ἔπεσαν ἐκ τῆς διαλυθείσης γεφύρας καὶ ἔτερος Βελτιστινός, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ σκαλωθῇ στὸ πρὸνί μίαν γρενιὰ καὶ ἔμειναν ἐκεῖ καθηλωμένοι μετὰ τῆς ζωῆς καὶ θανάτου, μέχρις οὗ, ποιμένες ἐκεῖ ποὺ πλησίον εὐρισκόμενοι, ἔσπευσαν καὶ τὸν ἐσώσαν.»

Φέροντες εἰς τοὺς γονοὺς τοῦ Γεν. Διοικητοῦ κ. Μ. Πετιχάκη, πιστεύομεν ὅτι θὰ σπεύσῃ νὰ σταλῇ μηχανικὸν νὰ κάμῃ τὴν δέουσαν ἐκθεσιν καὶ νὰ προβῇ εἰς ἄμεσον ἀνέγερσιν τῆς καταρρευσάσης γεφύρας, διότι εἶναι μεγίστης χρησιμότητος εἰς τὴν συγκοινωνίαν, ἐκτὸς τῶν παρακειμένων χωρίων, ἀλλὰ καὶ Ἰωαννίνων—Φιλιππῶν.

Δόξα καὶ τιμὴ, λοιπὸν, εἰς τὴν ἐπὶ ὁ λώληρον δεκαετίαν γυνοῦσαν τῶν Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Βενιζελισμοῦ καὶ τὴν αἰγίδα τοῦ μακαρίτη Δαγκλῆ.

ΓΙΑΝΝΙΝΩΤΙΚΑ

Εἰσῆλθον ἀπὸ τῆς παρελθούσης Πέμπτης εἰς νέαν χειμερινὴν περίοδον! Ἐπάγωνται ἄρα τῆς Αἰμνῆς καὶ ξανάναψαν αἱ πρὸ πολλοῦ τεθείσαι εἰς ἀχρηστίαν θερμάστραι.

—Τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς πρὸς τὸ Σάββατον ἄρχισε νὰ χιονίζῃ χοντρικῶς. Θριαμβεῖ, λοιπὸν, ὁ καιροπροφήτης τῆς Ἀραχωβίτσας. Ποῖος τὸν πιάνει τώρα.

—Σκέπτεται νὰ πάῃ στοὺς Παρισίους διὰ νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἐκεῖ τὴν σοφίαν του!

—Ὁ ἀρμεργάτης τῆς «Ελευθερίας» ἦτο μέχρι τοῦδε φανατικὸς βενιζελικός. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα, ποὺ ἐστοιχειοθίγησε τηλεγραφήματά μας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ὁ μεν στρατηγὸς Δαγκλῆς ἐταξίδευε γιὰ τὴν αἰωνιότητα, ὁ δὲ Βενιζέλος διατὰς Εὐρώπας, ἀνεπιστρέφει πλέον αὐτὴν τὴν φορὰν, τῆς τριτῆς μὲ μᾶ, τοῦς Συνταγματικούς. Καλὸς ὄρισαι!

—Τὸ ὁρολόγιον τοῦ Ταχυδρομείου, εἰθὺς ποὺ ἐδημοσιεύθηκε τὸ κοίμισμα του στὸ τελευταῖο φύλλο τῆς «Ελευθερίας» ἐναυξήθηκε τὸ καίμενο, χάρις εἰς τὴν ὁρολοποιήτικὴν ἱκανότητα τοῦ τηλεγραφικοῦ ὑπαλλήλου κ. Ἀλ. Κουσιογλου.

—Ἐγείρεται τώρα τὸ ζήτημα, διατὶ τὸ ταχυδρομικὸ ὁρολόγιον ἀγοῦσε, ἀφοῦ ὁ τηλεγραφικὸς ὑπαλλήλος κ. Κουσιογλος εἶναι συνάδελφος του καὶ ἐργάζεται τόσο κοντὰ του;

—Ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Κουσιογλος ἀπάντησεν ὅτι δὲν ἔχει μὲν κίμνι ἀπογνώσῃ, ἀλλὰ στὸ ἐξῆς θὰ τὸ ἐπανή καθε φερα, ποὺ θὰ κοιμᾶται.

—Ἐδέχθημεν πολλὰς διαφύσεις περὶ τῆς κερκιστικότητος τοῦ κ. Διον. Παπαδοπούλου. Τὸ λάθος ἦτο δικό μας, ποὺ δὲν ἔραμεν, πῶς εἶταν Πλασιώτης, καὶ δικό του, ποὺ βρισκονταν παντοῦν μεταξὺ τῶν ἐν Ἰωαννίνων Κερκιστῶν τῶν δύο φύλων.

—Ἡ συμπιεστικότητα καὶ χρυσόκαρδη

ΧΟΒΣΙΝΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀθῆναι 15 (ἀριθ. 23, 744 ἰδ. τηλ.)μα).—Ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἀκαθόριστος. Ἐλπίζεται δι τὴν διευκρινισθῇ κατὰ τὴν αὐριανὴν [σημερινήν] συνεδρίασιν τῶν Συντηρητικῶν Φιλελευθέρων. Μεταξὺ Δημοκρατικῶν καὶ Συντηρητικῶν διαπιστοῦται ὁξύτης σχέσεων ὀφειλομένη εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ κ. Κονδύλη ἐναντίον τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ὁ κ. Καφαντάρης κατέχων πάντοτε τὴν πλειοψηφίαν ἐξήγησε σαφεῖς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Κονδύλη κατ' αὐτοῦς δ' ἐκήρυξε καὶ τὴν ἔκπωσιν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. Ἀναίδοθηρόμεναι ἐξηγήσεις δὲν θεωρηθῶσιν ἱκανοποιητικαί, ἡ δημοκρατικὴ Κυβέρνησις θὰ καταψηφισθῇ ἅμα τῇ πρώτῃ ἐμφανίσει τῆς.

Πληρεξούσιος συντηρητικὸς μολ' ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ καταψηφισθῇ ἐκτὸς ἂν σχηματισθῇ Κυβέρνησις συνασπισμοῦ.

Κα. Νικολαΐδου, τοῦ Ταγματάρχου, ἀρρώστῃς ἀπὸ τῆς Καθαροδαιτῆρας. Χωρὶς ἄλλο τὴν ἐματίσαμε μὲ τὴν ἡγεμονικὴν ἀρβαντικὴν γυναικίαν στολήν, ποὺ φοροῦσε στὸν χορὸν τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης. Κι εἶταν νὰ μὴν ματαστῇ, ποὺ εἶταν ἐκείνην τὴν βραδιά, σὺν ἀφῶτῃ γαλατόπλιτᾳ μὲ χρυσαφένια φύλλα. Ἀφοῦ ἐγλύτωσε ἀπὸ τοῦς Ρενταῖους ἐκείνην τὴν βραδιά, δὲν μπόρεσε νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ ἑνα μικρὸ κρυολόγημα. Παρασιτικὰ τῆς.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐτελέσθησαν εἰς Μάζι, τῆς Παραμυθίας οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἠλία Ζώτου, μετὰ τῆς καλλιμάρφου δεσποινίδος Γιαννούλας Ν. Σουρλῆ.

—Ἀφίκετο, τοποθετηθεὶς ἐν ταῦθα, ὁ νέος διοικητὴς τῆς ἐν Φιλιάταις τάματος προκαλὺντος ταγματάρχης κ. Σπυρ. Βλάσης, εἰς ἐκ τῶν τιμημένων μας καὶ δοξασιμῶν μας ἀξιωματικῶν.

—Ἀφίκετο χάριν δικαιοσύνης ὑποθέσεως τοῦ ὁ πρωτονομικῆς τῆς Νιερβενίτσας τοῦ Μετσόβου κ. Δημ. Μπῆλης καὶ ἐπανέκαμψεν εἰς τὰ ἴδια.

—Ἀφίκετο ἐκ Βήσιανης πλήρης ζωῆς καὶ κινήσεως, ὁ μουσικογράφος καὶ ἡρωϊκώτερος τῆς πολυετήλεμένης τριάδος τῶν υἱῶν τοῦ ἀπομάχου ἡδὴ ταξιδευτοῦ κ. Γεωργίου Μεντζου, Φάνης. Μεταχειρίζεται τὸ ἐπιθετικὸν «ἡρωϊκώτερος», διότι μόνος αὐτοῦς ἐκ τῆς ἐκατονταμελὸς μεγάλης καὶ πατριαρχικῆς οἰκογενείας τῶν Μεντζαίων, μετέσχε τῆς ἐλληνικῆς ἐκστρατείας τῆς Οὐκρανίας. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι καὶ ἐπανέκαμψεν ἤδη εἰς τὴν Βήσιαν τὸν, περατῆρας ἐγκαίρως τὰς ἐργασίας του.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

Ἀθῆναι 15. (ἀρ. 23,759).—Οἱ ἐλευθερόφρονες πολιτευταὶ ἀπεφάσισαν νὰ ζητήσουν τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Μεταξᾶ ἐπὶ τῆς καταστάσεως. —Ἡ Συνέλευσις θὰ συνεδριάσῃ τὴν Πέμπτην.

—Οἱ ὑπὸ ἄλλοι δὲ ὀνόματι τῆς πατρίδος καὶ ὅχι τοῦ Βασιλέως ἐπὶ δὲ τῶν δημοσίων ἐγγράφων αἱ λέξεις «Βασιλεῖον τῆς Ἑλλάδος» ἀντι-αθίστανται διὰ τῶν λέξεων «Ἑλληνικὴ Πολιτεία» κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀθῆναι 16 (ἀρ. 23,828).—Ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι τῶν συνεννοήσεων μίαν μερίδος τοῦ συνταγματικοῦ κόσμου, μὴ ἐξουσιοδοτημένης πρὸς τοῦτο, μετὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀνεκωνόθη δηλαδὴ ὅτι ὄντως οἱ κ. Ρούφος, Ράλλης καὶ Τσουκαλᾶς προέβησαν εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἔκπωσιν τῆς Δυναστείας ὑπὸ τοῦς ἐξείδεους:

1ον) Ἐπαναφορὰν ὅλων ἀποταθέντων ἀξιωματικῶν.

2) Περίσσειαν Περιουσίας Βασιλέως.

3) Ἐνέργειαν ἐλευθέρων ἐκλογῶν τοῦ Σεπτεμβρίου.

4) Ἀναθεώρησιν τῆς δίκης τῶν τουφεκοσθέντων πολιτικῶν.

Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος καὶ Τσαλδάρης διεφώνησαν, ἐνεκα τούτου δὲ προσήλθεν ἡ διάλυσις τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὅπως ὁ Συνταγματικὸς Σύνδεσμος καὶ οἱ Ἐλευθερόφρονες ἐξέδωκαν ἀνακοινωθέντα ἀποδοκιμάζοντα τὰς συνεννοήσεις ταύτας.

Ἀθῆναι 16 (ἰο. 26039 ποῶδ.).—Ἡ νωρὶς ἐξ ἀπαιετῆς τῆς πηγῆς ὅτι ὁ κ. Παναγιώτης εἶχε προτείνῃ εἰς τοὺς συνταγματικούς τὰ ἐξῆς:

Πρώτον ἀποδοχὴν παρατιθέσεως τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἀντὶ ἐκπτώσεως καὶ γὰρ ἡ γέννησις τῶν τεσσάρων πέμπτων τῆς Βασιλικῆς χορηγίας ἐσθλῶς. Δεύτερον: Νὰ γένη ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως περὶ ἀγκυλοποίησης τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ἐκπαιδευμένου τοῦ Μεταξᾶ: Πέμπτον ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτακτικῶν καὶ ἐν διαθεσιμότητι ἀξιοματικῶν καὶ ἐκδιωχθέντων ὑπαλλήλων. Ἐξῆς δὲ ὁ λαὸς θ' ἀπαρτίζετο περὶ Δημοκρατίας νὰ ὠρῆτο ἐκ τῶν προτέρων καὶ ὡς πρόεδρος ὁ κ. Ζυλίας. Ἀμέσως δὲ νὰ ἐπακυλοποιήσων ἐκλογαί. Γνωρίζω ἀσφαλῶς ὅτι ὁ κ. Παναγιώτης εὐρίσκει εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Ἡ σταλασία ἐπιτροπῆς ἐκπρότερος ἐν συνεννοήσῃ μετὰ τοῦ κ. Μεταξᾶ θὰ διεκδικήσῃ ἀπενήσεις σήμερον.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Εἰ τὴν σημερινὴν συνταγματικὴν συνέλευσιν δὲν παρέστησαν τα μὲν τῆς διαλύσεως Ἐπιτροπῆς. Ἡ Συνέλευσις διελύθη ὁμοθυμῶς διότι προσήλθον καὶ μὴ κέρει πληρεξούσιοι ἢ βουλευταί, θὰ ἐπαναληφθῇ ὁ μὲν προσεγγέστατα.

Ἀθῆναι 16.—Προσκάθειται συνεχίζονται πρὸς συγκρότησιν Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ, ὡς μὴ συγκροτοῦνται πλειοψηφίαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Θὰ ζητηθῶν εὐθὺς παρὰ τοῦ Καφαντάρη ὑπὸ τῶν ἀποσκητῶν Μιχαλοπούλου καὶ ὁ καδὼν του, διὰ τὴν στάσιν του, ὡς πρωθυπουργοῦ.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Διόστασις μετὰ τὴν Παπανδρέου καὶ Καφαντάρη διὰ τὸ ζήτημα τῆς ψήφου ἀνοχῆς.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Ὁ Σοφοῦλης ἀπασκίτησε πρὸς τοὺς στρατοκρατικούς Δημοκρατικούς.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Ὁ Καφαντάρης δηλοῖ ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Συνήφθη πρωτόκολλον μετὰ τὴν Ἑλλάδος καὶ Σερβίας πρὸς λήψιν μέτρων ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν συνόρων.

Ἀθῆναι 16 Μαρτίου.—Ἀπελύθησαν οἱ ἔφεδροι ἀξιωματικοὶ τῆς διαχειρίσεως ἀπὸ τοῦ 1916 μέχρι τοῦ 1920, συμπεριλαμβανομένου.

Ἀθῆναι 17.—Ἡ «Νυνεριστὸς» φέρουσα τὸν Χαλκοκονδύλην καὶ Τριανταφυλλόπουλον ἐφθάσε χθὲς εἰς τὸ Μαρτίνοζι, ὅπου φθάνει καὶ ὁ Μεταξᾶς ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

—Δίρα 258.

Ἰωάννινα 17 Μαρτίου.—Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς υἱὸς τοῦ συμπολίτου μας κ. Ἰουδά Μαραμένου, ἀφῆκε ὑπὸ τῶν ληστῶν εἰς τὴν λιθινὴν γέφυραν τοῦ Λούρου, ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα περὶ ὥραν 6 μ. μ. Λέγεται ὅτι φέρει δύο πληγὰς μίαν εἰς τὸ χεῖρ καὶ μίαν εἰς τὸ πόδι, ὅς ἐλαβε παρὰ τῶν πυροβολησάντων αὐτὸν ληστῶν κατὰ τὴν ἀποπειρὰν διαφυγῆσεως του, ὅτι ὁ πατὴρ του ἐπλήρωσε δύο ἐκατομμύρια δραχ. λύτρα, καὶ οἱ λησταὶ τὸν ἐξέρασαν κατὰ τὰ ληστρικά ἔθιμα δρ. 3600.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ

Χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Στρατοῦ ὑποστράτηγου κ. Ἀδ. Μάρκου ἐδῆ ἡ ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Θεῶν ἡ ὑπὲρ τῶν προσφύγων προαγγελθεῖσα παραστάσις ἀναρτίσθη ὑπὸ πλείονος ἐπιτυχίας. Τὰ ἐκπαιδευτὰ συγγαρητήριά μας εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Στρατοῦ διὰ τὸ ἐθελῶς ἀλλοθῆσαν ἔργον του κοῦτα.

Ἀριθ. 922

Ὁ Διευτὴς τῆς Πρωτοδικῆς

Πρωτοδικῆς

Τὴν 19ην Μαρτίου 1924 ἡμεῖς Τετάρτην καὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐνεργήθησαν ἐν τῷ Δημοκρατικῷ Καταστήματι ἐπαναληπτὴν δημοκρασίαν περὶ ἐνοικίσεως τῶν κάτωθι δημοτικῶν φέρων καὶ δικαιωμάτων ἐτους 1924—1925, ὡς καὶ ἐνοικίσεως διὰ μίαν τριετίαν τῶν κάτωθι δημοτικῶν κτημάτων.

1) Τοῦ φέρου ἐγχωρίων προϊόντων
2) τοῦ φέρου ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐμπορευμάτων, 3) τοῦ φέρου ἐπὶ τῶν ἀφῆσιν ἐκ τῶν 4) τοῦ δικαιώματος χορήσεως δημοτικῶν σφαγείων, 5) τοῦ δικαιώματος χορήσεως δημοτικῆς ἱσχυρίας, 6) τοῦ δικαιώματος χορήσεως δημοτικῶν σταθμῶν, 7) τοῦ εἰς θέσιν μεσογύφου κειμένου δημοτικῶν παντοπωλείων Νήσου μετὰ τῆς παρακειμένης δημοτικῆς Ἀποθήκης, 8) τοῦ δημοτικοῦ κληρίου Νήσου καὶ 9) τῆς ἐν τῇ θέσει Σκάλα Αἰμνῆς τῆς Νήσου Ἰωαννίνων κειμένης δημοτικῆς Παραγκας.

Ἡ Δημοκρασία ἐνεργήθησεται ὑπὸ τῆς Δημοκρατικῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ βουλομένοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὀρων τῶν διακηρύξεων κατ' ἐκάστην παρὰ τῷ γραφεῖ τοῦ Β' γραμματεῖος τοῦ Δήμου.

Οἱ ἀλλοδαποὶ θέλουσι προσέλθῃ κατὰ τὴν ἀνὰ δημοκρασίαν μετὰ τῶν ἐγγυητῶν τῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 15ῃ Μαρτίου 1924

Ὁ Δήμαρχος
Γ. ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ